

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. V.**, zastoupený opatrovníci Zdeňkou Vlasákovou, pracovníci Krajského soudu v Praze, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2004, č. j. 46 Az 98/2004 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR ze dne 26. 10. 2004, č. j. OAM-702/LE-03-07-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný žádost stěžovatele o azyl zamítl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti namítal porušení správního řádu žalovaným v řízení o udělení azylu. Vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného, že je jeho žádost o azyl nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Dále žalovanému vytýkal, že tento nezkoumal existenci překážek vycestování dle ustanovení § 91 zákona o azylu tím se dle mínění stěžovatel dostal do rozporu s mezinárodně-právními závazky ČR. (článek 33 Ženevské úmluvy, čl. 3 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení, čl. 3 Evropské úmluvy o lidských právech. Stěžovatel navrhl rozsudek krajského soudu zrušit a současně požádal ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů. Stěžovatel dále navrhl, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelem splněna, neboť stěžovatel nedoložil, že by byl zastoupen advokátem na základě plné moci, když v samostatném návrhu po podání kasační stížnosti požádal, aby mu byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven. V reakci na tuto žádost zaslal Krajský soud

v Praze stěžovateli ke zjištění osobních a majetkových poměrů tiskopis s výzvou datovanou dne 18. 4. 2005 k vyplnění a doručení formuláře ve lhůtě 1 týdne tak, aby mohl posoudit důvodnost podané žádosti. Krajský soud doručoval výše uvedenou písemnost na adresu uvedenou v databázi MV ČR (Zařízení pro zajištění cizinců ve Frýdku - Místku). Zásilka byla krajskému soudu vrácena s tím, že je adresát na uvedené adrese neznámý. Krajskému soudu se nepodařilo zjistit jiné místo pobytu stěžovatele a proto dne 25. 5. 2005 usnesením č. j. 46 Az 98/2004 - 39 ustanovil stěžovateli dle ustanovení § 29 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) opatrovníka paní Zdeňku Vlasákovou, pracovníci Krajského soudu v Praze.

Dne 14. 2. 2006 krajský soud doručil ustanovenému opatrovníkovi výzvu k doložení majetkových poměrů. Protože stěžovatel ve stanovené lhůtě své majetkové poměry nedoložil, nemohl krajský soud posoudit předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a proto usnesením č. j. 46 Az 98/2004 - 58 ze dne 10. 3. 2006 návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Usnesením č. j. 46 Az 98/2004 - 64 ze dne 23. 3. 2006 pak stěžovatele vyzval, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil právního zástupce ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení. Současně stěžovatele poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k předložení plné moci udělené advokátovi nereagoval.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani přes shora uvedené nedoložil, že by byl zastoupen advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu